

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a va esfi de doue ori pe luna, pone la regulare; éra de aici in colo o data pe septembra, ca si pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratunile se primescu in tota dilele.

Pretinu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pre unu triluniu 1 fl. 50 cr. éra pentru strainetate: pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu triluniu 2 fl. in v. a. Unu exemplariu costa 15 cr.

Totu siodieniele si banii de prenumeratune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se primescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. taceș timbrale.

Ursulu la mure.

Ursulu albu d'in média-nópte,
Vrendu sà mance mure cópte,
A 'nceputu a bombaní
Si-a pleccatu spre média-di.

Dusu-s'a pr'in vâi pe déluri,
Preste ape, preste maluri,
Totu horindu si rumegandu,
D'in urechi multu clatinandu.

Candu erá ostenitu tare,
Se punea la pausare,
Si dormia cátè-unu somnu bunu,
A-poi ér' plecá la drumu.

In sfersitu cu truda multa,
Càràire si insulta,
A ajunsu la o padure,
Unde erau multe mure.

Si s'a pusu elu pe mancate
La crengutiele 'ncarcate,
Èr' cu labele s'a 'ntinsu
Si 'ntregu murulu l'a cuprinsu.

Strinsu-l'a in bracie bine,
For 'a scí cà elu contine
Nescari ghimpri impungatori,
Cari potu fi vatematori.

Mai tardiu numai sentiesce,
Cà ceva ilu ghidelesce,
Si d'in ce de muru stringeá:
Totu mai tare-lu impungeá.

Elu atunci de resbunare
Strins'a murulu si mai tare;
Dér' acel'a, totu ghimposu,
L'a impunsu pone la osu . . .

Ursulu tare catrànitu,
A lasatu murulu pocitu,
Si se puse pe sapate
Cu labócele celi late,

La a murului trupina,
Sà-lu scóta d'in radecina
Si sà-lu svirle cátu de tare
D'in padure peste mare . . .

Tibulu.

O icóna d'in viitoriu.

Preotulu (in baserică): „Botéza-se robulu lui Domnedieu.“
Cum vrei să-i puni numele?

Nasiulu: *Traianu.*

Preotulu: Nu se pôte.

Nasiulu: *Adrianu.*

Preotulu: Neei asiè.

Nasiulu: A-poi *Virgilu.*

Preotulu: De locu.

Nasiulu: Ce nume se pôte dérá?

Preotulu: In puterea inaltei porunci dela ministrul tierei alege d'intre aceste: *Pista, Attila, Buda, Béla, Árpád, Tuhutum, Taksony, Győzö, Lehel, Kont, Lajos, Botond, Bandi!*

Nasiulu (indignat): A-poi parinte de cátu cu d'aceste, de cari i se rumpe limb'a romanului, mai bine remana prunculu — *nebotezatu!* . . .

Nomen et omen.

— Lacru de superstitia. —

— De unde vinu perderile rusilor?

— Dela impregiurarea, cà cortelulu tiarului se afla in *Gorni Studen*, si *Gorni Studen* in limb'a bulgara insémna „isvorulu amarului!“ . . .

Scusa potrivita.

Unu preotu cercetăza pre unu calugăr, să-i cera unu ajutoriu ître-care pentru zidirea unei biserice serace. „Lasa-mă în pace,” — și respunse evlaviosulu calugăr. — „au nu vedi numeros'a mea — familia?!” . . .

Resultatulu resboiului de pone acust'a:

Nec Hercules, **tamen turcus**, contra duos!

§.

Gratulati'a lui „Gur'a satului“ cătra ostirile ruse dela Asi'a.

„Una salus victis: nullam sperare salutem.“

Prindeti-o 'n dinti, și să fiti cu minti.

Maxim'a muscaniloru dela Plevn'a.

„Repetitio est mater studiorum.“

Pe bataia:

A fi cineva de duoe ori batutu in unulu si acela-si locu, insémna a fi bine batucit la pele.

Correspondinție

între

Titu și Tanase.

Argate Atanase!

Alerga alegro a casa, a-ici au atacatu amaritii aroganti'a ambiloru; am amblatu amarnicesc, audi a-colo! ah! ah! avame alitasuri asupra-ni aretandu altor'a apucaturele amendor'a; acum am atentatua atacu aspru a-supra-li, am afiatu aptu aperatori alemanu. Aceast'a a areta ártatlanság-ulu amendor'a a-colo a-fora. Obrazniculu „Osten“ orbesec ómenii, operindu obrazu-ni ocaritu. Oh! of! ocar'a ocaresce, osindindu omeni'a ortaciloru organizati ot ocolulu oce-nasi o vasî, — oltalmazeu ordinariu ostesce *oleo et opera* opintindu-se minden erejéből orvosolni onórea-ni ofensata. — Tóderu totu tacee tñpilindu tute tuto tactu tacendo, tamen tare torturéza, multe mappe marczangoltál. Mit mesterkedjünk? különben ne búsluj! iprocí, etc. stb. ardorendu asceptamú ajungerea-ti a-casa. A dío!

Tito i brate tvoi.

Respusu.

Tete Tite!

Tanta tandalia tuo Tanasio tulisti! Tentéza tóte ticalosiele. Toni tatelá-ne-va tocandu tóte tandalele tuto tactu tolili tóte tendintiele ticalosiloru. Tutel'a tatei tóte tolesce, terminandu tocarile tuturoru ticalosiloru, tandem tuti tuli-vomu, tametsi timbrati tocati, totusi tunde-vomu tapalagele. Tu, tete Tite, torturéza tua tactica togmindu toto talento tuo tendintiele tótei

turme tutelarie. Tóderu tace? ticalosu. — Mape multe masaerate, bor-de-au(x) buze inflate. Táj tuturoru. Tue tutela tua Tite! Táj tandem táj Tete Tite, Táj!

Tuo **Tanase**.

Cadentii și rime, ce se potrivesc de minune.

Magiarii, in mancarimea loru de bataia, facu meetinguri (adunature de poporu), protestandu (d'in gura) in contr'a crudelitatiloru, ce se pretindu a fi comise de rusi a-supr'a turcelor.

Éra ministrulu de pe a-fore (pretinsu magiaru), dlu András, totu pe aceea vreme tramite la sublim'a pórtă o nota diplomatica, in care protesta in modu energiosu in contr'a atrocitatiloru, comise de turci, a-supr'a crestiniloru raniti și refugiasi!

*

Diurnalele magiare și ovreesci d'in Ungaria pone la revoltare solicitéza, și deputatii in camera propunu, ca guverniulu tierei subitusa se decida, a mobilisi armat'a in ajutoriulu turcelor.

Éra augustulu nostru monarcu la Casiov'a totu pe atunci toastéza: „in sanetatea scumpului seu amicu și aliatu, a tiarului tuturoru Ruselor, Alisandru!“ și band'a militaria canta „imnulu rusescu.“

Comedii.

Ici in tiér'a ungurésca
Póte omulu sà 'ntalnésca
Omu frumosu cu pelaria,
Déra capulu sà-i lipsésca.

Nu e ast'a comedie?

Par' cà vedu unu covrigariu,
Unu siegärtu, séu unu stremtiariu,
Cu fesu rosîu pe gavalia,
Dér' tocitu la busunariu;

Nu e ast'a comedie?

Intr'o séra esu la strata, —
Vedu cà tóta-e luminata,
Intrebui: ce póte sà fia?
„Pentru turci“, 'mi dice-o féta.

Nu e ast'a comedie?

Mai de unadî fui ferice,
Sà me ducu in padurice,
Dér' ce vedu? poporu multime:
Ciorogari și jidovime,
Cà se 'mbutusescu, se 'mpingu,
Sì diceau cà-e „mehething“.

Dómne, cà ce mai prostia.
Nu-e si ast'a comedie?

. . . . lu.

Credulitatea depesielor și scirilor de pe campulu de resboiu.

— Copia de pe diurnalele unguresci și jidovesci. —

Ca proba invederata, despre credulitatea depesielor și scirilor venite de pe campulu resboiului la diurnalele unguresci și jidovesci ni servesc urmatoriul dialog:

Duo corespondenti dela diurnalele cele mari unguresci și jidovesci, (unu ovreu cu sange reu, și-unu maghiaru cu creri de varu) s'au intalnit pe-a-colo pe campulu resboiului, (sciti tocmai intr'o cafanea d'in Bucurescii) la o-l-alta să au improbusat urmatoriul discursu:

Miei frate! da ce zinibesci?

Ei! hei! nu scii tu! eu ridu de basaconia ce-am scrisu-o pentru diurnalul

— No să te vedemur déra ce-ai scrisu?

— Uite! am scrisu, că turcii au navalit a-supr'a muscaniloru să asiè i-au batutu de uritu, in cátu totu i-au mestecatu cu pamentu.

O că de ce mai scii tu ride? să vedi numai ce-am scrisu eu! Eu am scrisu că in bataia dela Plevn'a asiè de reu au batutu turcii pre muscani, in cátu totu i-au mestecatu cu lun'a să cu stelele.

In tocmai ca povestea ast'a:

S'au prinsu o data duoi ómeni in remasu, că care voru minti mai cornuratu. Unulu dîce: Eu am fostu la prandiu la domnulu N. N. să a-colo am vediutu unu omu asiè de halosu, in cátu nu s'a saturatu cu totu ce a fostu pe mésa, ci dupa prandiu s'a pusude a mancatu să taierile, blidele, lingurele, furcutiele și cutitele să pelunga totu aceste totu nu s'a saturatu. Cela-l-altu ca să-lu intréca cu mintitulu dîce: Eu am vediutu duoi lupi, cari asflandu o códa de oia, s'au pr'insu amenduoil de ea, să atat'a s'au hatită să s'au batutu pentru dens'a, in cátu la urm'a urmeloru totu totutiu s'au mancatu unulu pre altulu, de numai unghiile au remasu dela amenduoil.

Aoleo, dîse celu d'antaiu, mai intrecutu: tu scii minti mai bine.

* * *

Tocmai asiè suntemu cu fabricatorii depesielor de pe campulu resboiului.

Cum ar' potè să jóce o trupa teatrala romana in Aradu?

1) O trupa teatrala romana venindu in Aradu și neaflandu localitate unde să jóce (din cauza că in teatrulu celu mundru, facetu și cu bani romanesci, romaniloru nu li e permisu să jóce) ar' potè pone ce s'ar' desiertă aren'a, cuprinsa de alta trupa, să jóce „*Halaripulu*“ pe stratele Aradului.

2) O trupa teatrala romana capetandu intr'unu tardiu aren'a, ar potè să jóce in ea (din pricin'a ploiloru să a tempului inaintat spre iernă) pre „*Sgrimburicea*“.

3) O trupa teatrala romana ar' potè jocă in teatrulu celu nou, mundru și frumosu (dupa ce o data ar'fi inveniatu perfectu limb'a ungurésca) pre „*Bolond Miska*“.

4) O trupa teatrala romana ar' potè jocă in teatrulu celu vechiu (alungata fiindu d'in arena de ploj) pre „*Hercule curatiendu grasdiulu lui Augias*“.

5) O trupa teatrala romana venindu in Aradu și intrebandu pre domnulu romanu Ronts, că consultu ar'fi să dee căteva representatiuni teatrale in acestu orasiu? ascultandu de sfatulu domniei sele ar potè să jóce „*Epurescă*“ ori „*Haid'du-te, cara-te*“.

6) O trupa teatrala romana, eandu ar' dispune in Aradu de o localitate potrivita, ar' potè să jóce „excellentu“, precum a jocat si trup'a domnului C. Petrescu, eu tóte că i-a lipsit accea.

In Sambat'a Pascelor.

Ionu: In cáttru cu carulu tocmai acum, dle parinte?

Preetulu: Da me ducu, fetulu meu, de parte, cale de o dî: la padure dupa lemne.

Ionu: D'a-poi că mane-su sfintele Pasci, parinte, să ai să fi la baserică desu de demanetă! . . .

Preetulu: Ba pe dracu'; — dér a fi, a fi. Bine dîci tu măi, că-ci să mie mi se impare, că pe ast'a vreme vinu Pascele! . . .

Bolundàici.

E a-iei tómn'a, că-ci i-am vediutu coltii. Semnele prevestitorie sunt: că magarii napărlescu, caii dau d'in pinteni, capete, códe și petioare, greulussi cantă a seracia, bróscele horescu a fomete; éra sfatulu tierei se aduna la birfele, interpelari și protestari.

La Beciu se ncepu éra tréncote-fléncotele cele cu banc'a și cu pactulu dualisticu, cu impartirea bunetatiloru austro-unguresci, a aceloru vr'o 80 milione detorii, de cari să unii să altii se ferescu. Cu bune placînte se 'mbia unii pre altii, órc nu se voru ciumurlui cum-va de ele?

(§.) Am vediutu penultimulu numeru d'in „Biseric'a și scol'a“. Pagin'a prima eră plina plinutia cu necrologulu francesului **Adolphe Thiers**, cu litere cătu pumnulu să in cadru negru.

Ce bine se mai siede a-colo in trunte, necrologulu acelu barbatu de statu, care la anulu 1870. a voită să venda Roman'a Rusiei, pentru ca acést a să dee ajutoriu francesului in contra némtiului. Déca déra astufeliu de ómeni vinu glorificati in fruntea pomenitului diurnal, intrebâmu pre aceea-si on. redactiune: unde voru ajunge adeveratii parinti romani ai basericiei și scóleloru nôstre naționale? — La códa? ori de-a-supr'a titlului foiei? că-ci altu locu nu li-a mai remasu.

TAND'A și MAND'A.

T. Mei Manda! scii tu de unde se deriva numele meu?

M. Ce? Numele teu? hm! Tun — — — — — d'a — Tanda. — D'a-poi d'in Tan și da. — Diumetate ungurescu și diumetate romanescu. Tan unguresc insémna inveniatura. Tanda, celu ce dă inveniatura.

T. Cui?

M. D'a-poi cui? sciu că nu romaniloru; ei nu au trebuintia de Tan.

